

מועצה דתית כנרות עמק הירדן

פרשת השבוע : פרשת קורח

רק פעם אחת בכל התורה יוצא משה רבנו מגדרו באמירות קשות מאוד, והנראות הפוכות לגמרי מכל תפיסת עולמו ושיטת חינוכו. זה קורה כאשר מסרבים **דתן ואבירם** להיענות לקריאתו ולבוא אליו, ואומרים: "**לא נעלה!**" אז "**ויחר למשה מאד**", עד שהוא מבקש מהקב"ה "אל תפן אל מנחתם!", אל תשמע את תפילתם. בהמשך – כאשר הוא בעצמו הולך אליהם, הוא מבקש שהקב"ה יברא בעבורם עונש מיוחד, כזה שעוד לא נענש בו איש מלבדם, "ופצתה האדמה את פיה ובלעה אותם".

מה מכעיס את משה רבנו כל כך? מדוע הוא נלחם כך בדתן ואבירם? והלוא עם קורח הוא מנהל שיחות ארוכות על תפיסת עולמו ועל דרישותיו: "שמעו נא בני לוי וכו'" "בקר וידע את אשר לו", אבל עם דתן ואבירם אין שיחות ואין משא ומתן. מדוע?

והתשובה: לקורח ולמאתיים וחמישים איש הנשיאים איש הנשיאים השם, יש טענה אחת ברורה: "כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'". הם מבקשים לדון דיון ענייני על השלטון, אבל דבר אחד ברור להם: יש כאן **קהל ה'**, יש כאן עדה **שבתוכה ה'**, יש ה', אלו הם קורח ואנשיו.

אבל דתן ואבירם אומרים דבר אחר לגמרי, אין להם אמירה עניינית ואפילו לא אינטרס שעליו הם נאבקים. הם מסרבים להגיע אל משה ומצהירים: "**לא נעלה**, המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש, להמיתנו במדבר". לדתן ולאבירם "**אין בכלל אלוקים**". לשיטתם משה רבנו הוא זה שהוציאם ממצרים והוא עושה מה שהוא רוצה, כמו שכתוב: "כי העליתנו" "הביאותנו" "ותתן לנו", איפה הקב"ה? הם לא מזכירים אותו אפילו פעם אחת. ברוב חוצפתם הם מכנים את מצרים, בית העבדים - "ארץ זבת חלב ודבש"; הופכים את האויב לאוהב ואוהב לאויב. בית העבדים הוא הזבת חלב ודבש, ומואסים בארץ המובטחת.

את זה משה רבנו לא יכול לשאת ואז קם להגן בכל כוחו על כבוד השי"ת, על סגולתם של עם ישראל ועל כבודה של ארץ ישראל.

בברכת שלום

הרב שלמה דידי

רב אזורי – עמק הירדן